

Політична анатомія

Влада Ралко, Володимир Будніков

куратор: Марек Васілевський

6-11.06.2023

вернісаж: 6.06.2023 о 18:00

Виставка Влади Ралко і Володимира Буднікова – це спонтанний показ робіт, створених під час резиденції у Познані, в рамках програми, що проводиться Асоціацією Wielka 19. Нині найбільш важливим контекстом мистецької діяльності Ралко та Буднікова є російська агресія в Україні. Художники створюють надзвичайно інтенсивні роботи, які виникають не лише з роздумів і почуттів, а й з екзистенціального пізнання того, що таке жах війни, досвід біженців і робота в ситуації мистецьких кочівників. Влада Ралко – випускниця Української академії мистецтв (нині Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури) у Києві. У своїй мистецькій практиці вона зосереджується на живописі, малюванні, роботах на папері та просторових об'єктах. Влада Ралко є авторкою поезії та есе, а також критичних статей, присвячених взаємовідносинам мистецтва, філософії та політики. Володимир Будніков закінчив Київський художній інститут (нині Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури), де є професором. Здебільшого він використовує медіум живопису, також створює роботи на папері та об'єкти.

Митці зазначають, що війна в Україні з особливою силою висунула на перший план екзистенціальну проблему життя і смерті. Ця війна також змусила усвідомити, що не можна ігнорувати лінію зіткнення між тим, що є інтимним та особистим, і тим, що є політичним, суспільним та соціальним. Слово «анатомія» походить від грецького *anatomē* – «розтин (трупа)», різання, від *anatémnein* – «різати». Це розділ біології, що займається вивченням будови організмів, розташування, форми, складу та еволюції органів, тканин і клітин. Цей термін, який у розмовній мові асоціюється з повним документальним і навіть бюрократичним реєстром окремих фрагментів усіх відомих живих організмів, не означає сухого опису, а містить в собі перформативність насильства, яке полягає в розчленуванні організмів, які є об'єктом вивчення. Анатомія визначає межі органів і тіл, того, що є їхньою внутрішньою структурою, того, що видно зовні, і того, що ховається під поверхнею шкіри. Живопис і малюнки Ралко і Буднікова діють як скальпелі, що розрізають тіло політики, препарують органи, витягують з її військового трупа окремі фрагменти і піддають їх ретельному аналізу. Це поставлені без пафосу «питання до видимого», як вони назвали свою виставку в Білостоці в 2022 році.

Володимир Буднікову структура розірваного снарядами і ракетами ландшафту асоціюється з нутрощами частиною людського тіла. У його роботах декомпоновані структури зруйнованих будинків, змучений, понівечений війною краєвид немов зливаються воєдино з фрагментами ребер і хребтів. Влада Ралко, натхненна роботами Рембрандта та Йоахіма Бейкелара, аналізує насильство і порнографічне притягнення смерті, щоб показати, як ця війна засліплює совість і змушує винних у злочинах забути про відповідальність.

Думаючи про назву виставки – «Політична анатомія» – неможливо не пов'язати її зі

знаменитим висловлюванням фон Клаузевіца про те, що війна – це просто продовження політики із залученням інших засобів. Автор цих слів також сказав, що війна – це акт насильства, який має на меті змусити противника виконати нашу волю. Ралко і Будніков не згодні з тезою про те, що війна – це форма політики, на яку індивіди не мають жодного впливу. Їхня творчість – це художній і політичний протест проти агресії.

У роботах Влади Ралко та Володимира Буднікова ми можемо побачити не лише емоції та почуття, а й вівісекцію політики в її крайньому втіленні – безмежному оголеному насильстві. Роботи, які вони створюють на папері, являють собою багат шарові візуальні есе, завдання яких, як і при розтині трупа, полягає в тому, щоб винести на поверхню те, що приховано. Митці намагаються без зайвого пафосу показати, як досвід травм війни переноситься на людське тіло, яке в цьому процесі стає також політичним тілом.

Марек Васілевський